

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות..... 4:20
סוף זמן קר"ש..... 8:36
מוצש"ק..... 5:50
שיעורים כסדרן
בבלי..... יומא ח'
ירושלמי..... שבועות כ"א
תוספתא..... סוטה פרק י"ד

שעה 3, גליון 10 (110)

פרשת וישלח, י"ג כסליו, שנת תשע"ד לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ מקבל זיין יסורים באהבה ~

ווען א מענטש גייט דורך צער און יסורים איז דאס בכלל נישט קיין בא'טעמ'טע עסק, עס טוט וויי און עס שטערט זייער שטארק פארן מענטש. אבער ווען א מענטש ווייסט און געדענקט אז מיט יעדע צער וואס ער האט דא אויף די וועלט קומט ער מיט דעם אפ זייער אסאך, און דאס העלפט אים ער זאל ארויף קומען אויבן אין הימל אינגאנצן אויסגעלייטערט, דאן איז עס שוין אסאך גרינגער עס אנצונעמען באהבה.

דער הייליגער גר"א פלעגט זאגן: "ווען א מענטש זאל וויסן וואס מען צאלט אין הימל פאר יעדע צער און עגמת נפש, וואלט ער זיך זייער געפרייט דערמיט", אודאי בעטן מיר דעם אייבערשטן אז מיר זאלן בכלל נישט האבן קיין יסורים, אבער ווען עס קומט אמאל אויף א מענטש שוועריקייטן צרות און עגמת נפש, קען ער זיך טרייסטן אז עס איז פאר כפרת עוונות, און עס וועט זיכער נאר ארויס קומען טובות דערפון.

און דאס איז נישט נאר ביי גאר שווערע יסורים, נאר יעדע קלייניקייט וואס גייט נישט גוט פאר א מענטש איז שוין כפרת עוונות. חז"ל זאגן (ערכי טו) אז אפילו גאר קליינע זאכן וואס עס גייט נישט אזוי גוט פאר א מענטש ווערט שוין גערעכנט פאר יסורים און מען קומט מיט דעם אפ. ווי למשל אז מען האט אים געמאכט א בגד וואס איז נישט אינגאנצן לויט זיין מאס, אדער מען האט אים אנגעגאסן א קאלטע גלאז אנשטאט א ווארימע, א בגד וואס דרייט זיך איבער בשעת'ן אנטוהן, ער האט געוואלט ארויסנעמען דריי מטבעות פון טאש און עס איז ארויס געקומען נאר צוויי.

המשך בדף ב

פרשת השבוע

וַיִּשְׁלַח יְעֻקֵב מַלְאָכִים לְפָנָיו – די ראשי תיבות איז "יום" - מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן ח"א סימן רע"ב) אויפן פסוק היום אם בקולו תשמעו, אז א איד דארף אייביג קוקן נאר אויפן היינטיגן טאג, ווייל ווען מען קוקט אויף וואס עס איז געווען געבטן, ווערט א מענטש צובראכן, ווייל ער טראכט: "אזוי ווי איך האב געבטן נישט מצליח געווען, וועל איך היינט אויך נישט מצליח זיין", און די זעלבע טאר מען נישט קוקן אויף מארגן ווייל מען טראכט: "עס וועט מיר זיין זייער שווער צו טוהן פון היינט אייביג נאר גומס". אבער ווען מען קוקט נאר אויפן היינטיגן טאג, אויף די יעצטיגע מינוט, איז מען זייער מצליח. ווייל אויף איין טאג קען זיך א מענטש פארנעמען צו טוהן אפילו די שווערסטע זאכן.

דאס קומט אונז די פסוק מרמוז זיין, ווען עשו, וואס דאס גייט ארויף אויפן יצר הרע, קומט טשעפענען יעקב דעם איד, איז די עצה וַיִּשְׁלַח יְעֻקֵב מַלְאָכִים, ראשי תיבות "יום" - מען זאל נאר קוקן אויפן היינטיגן טאג, און אזוי וועט מען מיטן אייבערשטן'ס הילף מצליח זיין.

(תוך החל סעודה שלישית נישלח תש"ע לפ"ק)

פה אמר עבדך יעקב עם לכן גרתי, זאגט רש"י גרתי איז בגמטריא תר"ג, יעקב האט געזאגט איך האב טאקע געוואוינט מיט לכן, אבער איך האב אפגעהיטן די תר"ג מצות.

מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן ח"א ס"א) אז אמאל איז זיך דער יצר הרע מתלבש מיט מצות, דאס מיינט אז דער יצר הרע געמט עבירות און ער מאכט דאס אויסזעהן ווי עס איז מצות, און אזוי כאפט ער אריין דעם מענטש. און דאס ווערט אנגערופן "לכן" - דער יצר הרע וואס טוט זיך אן "ווייס", ער מאכט זיך ווי ער וויל נאר מצות.

איינס פון די וועגן וואס דער יצר הרע ניצט, איז צו צולייגן מער מצות, וואס דער אייבערשטער האט נישט געהייסן, און דורך דעם וואס א מענטש פאלגט אים און ער טוט מער וויפיל ער דארף, טוט ער נאכדעם

המשך בדף ב

פֿרשֿת הַשְּׁבוּע

גארנישט, ווי די תורה האט אונז געהייסן לא תוסיף עליו - זאלסט נישט צולייגן צו די תורה, כדי ולא תגרע מפניו - כדי דו זאלסט נישט קומען נאכדעם אראפגעמען.

דאס האט יעקב געשיקט זאגן פאר עשו, פאר דעם יצר הרע, עם לבן גרתי, איך האב מיך אפילו געקענט פארמעסן מיט די יצר הרע וואס הייסט לבן, "ותרניג מצות שמרתי" און איך האב אפגעהויבן "נאר" די תרניג מצות איך האב מיך נישט געלאזט פארפירן פון זיינע צוגעלייגטע מצות.

(ואת התורה וישלח ב)

ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר, מוהרא"ש שלמי"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן ט"ו) אז א מענטש דארף צוקומען צו א מדינה, אז ער זאל נישט מוכא האבן פון קיין שום זאך, נאר פונעם אייבערשמן.

ווען מען רעדט זיך אויס פארן אייבערשמן, מען דערציילט פארן אייבערשמן אלע פראבלעמען, דאן האט מען מער נישט מוכא פאר קיינעם נאר פארן אייבערשמן.

דער מדרש ברענגט (בראשית רבה פרשה ע"ז סימן א) ויותר יעקב לבדו - יעקב איז געבליבן אליין, אזוי ווי עס שטייט ביים אייבערשמן: "ונשגב ה' לבדו" - דער אייבערשטער איז איינער אליין. דאס מיינט אז ווען יעקב האט געפילט אז ער איז אליין, קיינער קען אים נישט העלפן, איז ער גלייך גענאנגען צום אייבערשמן וואס איז נאר איינער אליין, און אים געבעטן הילף.

ויותר יעקב לבדו - יעקב איז געבליבן אליין און ער איז גלייך גענאנגען צום אייבערשמן, און דערפאר וירא בי לא יוכל לו - דער מלאך האט אים גארנישט געקענט שלעכטס טוהן, ווייל יעקב האט זיך גענואנדן צום אייבערשמן.

און די זעלבע איז ביי יעדן איד, אויב ווענדט ער זיך אייבערשמן, קען אים קיינער נישט קיין שלעכטס טוהן.

(ואת התורה וישלח ד)

שיחות מוהרא"ש

די אלע זאכן זענען זיכער נישט צו א גרויסע צער, און עס שאדט גארנישט פארן מענטש, פון דעסט וועגן הייסט דאס אויך יסורים. און מען דארף דאנקען דעם אייבערשטן אז מען איז אפגעקומען מיט אזעלכע קליינקייטן.

נאך זאגן די חז"ל (ירושלמי סוטה ו:) אז ווען א מענטש איז דורכגעפאלן מיט הארבע עבירות וואס עס קומט אים פאר דעם מיתה בידי שמים רח"ל, וואס טוט דער אייבערשטער? ער מאכט אז זיין אקס זאל שטארבן, זיין הינדל זאל פארלוירן ווערן, זיין פלאש זאל זיך צוברעכן ער זאל זיך צוברעכן די פינגער. און מיט דעם קומט ער אפ זיין עונש מיתה. קומט אויס אז דאס איז א געוואלדיגע טובה פונעם אייבערשטן אז דער מענטש קען מיט א קליינקייט זיך איינשפארן גאר גרויסע צרות.

דער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ה) טייטש דעם פסוק ומהבת לרעה כמוך אני ה', "רעה" קען אויך מיינען "דיין שלעכטס", זאגט דער פסוק ומהבת לרעה - זאלסט ליב האבן די שלעכטס וואס עס קומט אויף דיר, ווייל כמוך - אזוי ווי דו פירסט זיך אויף, אני ה' - בין איך נאך מיט מדת הרחמים. דאס מיינט אז לויט וואס א מענטש האט אלץ אפגעטוהן וואלט זיך אים געקומען אסאך ערגער רח"ל, און דערפאר דארף זיך א מענטש פרייען אז ער איז אפגעקומען מיט קליינקייטן.

מען צושניידט די צרות

עס איז אמאל געווען א תלמיד פון הייליגן חתם סופר ז"ע וואס איז דורכגעפארן די שטאט פרימישלאן און ער איז אריין צום הייליגן ר' מאיר פרימישלאנער ז"ע, האט אים דער צדיק געטייטשט דעם פסוק "לגזור ים סוף לגזרים פי לעולם חסדו", "ים סוף" איז אזוי ווי "יום סוף", דאס מיינט די לעצטע טאג פונעם מענטש ווען ער דארף אפגעבן דין וחשבון אויף אלע זיינע מעשים. זאגט דער פסוק, לגזור יום סוף לגזרים, דער אייבערשטער צושניידט די עונשים וואס דארפן קומען אויף א מענטש ביים לעצטן טאג, ער צוטיילט עס אויף קליינע צרות במשך דעם מענטש'ס לעבן. פי לעולם חסדו, ווייל דעם אייבערשטן'ס חסדים זענען זייער גרויס.

פאר דעם תלמיד פון חתם סופר איז דאס געווען זייער אינטערעסאנט צו הערן, ער איז נישט געווען געוואוינט צו הערן אזוינע חסידישע טייטשן אין פסוק, און ווען ער איז צוריק געקומען צו זיין רבי'ן דער הייליגער חתם סופר, האט ער אים איבערגעזאגט דעם טייטש מיט א שמייכל צו די זייט, אבער דער הייליגער חתם סופר האט זיך שטארק צופלאמט און געזאגט: "פארן וואס לאקסטו? איך האב שוין לאנג געזעהן א מדרש וואס זאגט אז ים סוף איז אזוי ווי יום סוף, און איך האב דאס קיינמאל נישט פארשטאנען, און יעצט האסטו מיר ממש דערלאזטן די אויגן מיט דעם טייטש, און דאס איז זיכער אמת, אז דער אייבערשטער פירט די וועלט מיט חסד און צושניידט אלע שלעכטע גזירות אויף קליינע שטיקער.

יסורים אויפן וואגשאל

אין די צייטן פון הייליגן מהר"ל מפראג ז"ע איז געווען א איד וואס איז געגאנגען אמאל צום רב פון זיין שטאט און זיך אפגערעדט אויף די גרויסע צרות און יסורים וואס ער גייט אלץ דורך, פון זיין ווייב, פון זיינע קינדער, פון זיין פרינסה, און נאך,

המשך בדף ג

שיחות מוהרא"ש

ספורי מעשיות

מעשה ח' מרב ובן יחיד

איז דער זון געשטארבן, און איז געקומען צו חלום צום פאטער. האט דער פאטער געזען אז ער שטייט אין גרויס פעס. האט דער פאטער אים געפרעגט: פארוואס ביסטו אזוי אין פעס? האט ער אים געענפערט (דהיינו דער זון וואס סע געשטארבן האט געענפערט אין חלום דעם פאטער) אז ער זאל פארן צו דעם גוטן יהודי (וואס זיי האבן געוואלט פריער פארן צו אים) וועט ער דיר זאגן פאר וואס איך בין אין פעס. האט ער זיך אויפגעכאפט. און ער האט זיך געטרעט סע איז א מקרה (פלומר סע נאר א חלום נישט קיין אמת) נאך דעם האט זיך אים ווידער אזוי געחלעמט. האט ער ווידער געמיינט סע איז א פאלשער חלום. און אזוי איז געווען דריי מאל. האט ער פארשטאנען. אז דאס איז נישט קיין לערע (פשוט) זאך, איז ער געפארן אהין (דהיינו דער רב איז געפארן צום דעם גוטן יהודי וואס ער איז פריער געפארן מיט זיין זון אהין).

אויף דעם וועג האט ער ווידער באגעגענט דעם סוחר וואס ער האט פריער באגעגענט. אז (ווען) ער איז געפארן מיט זיין זון, און דער רב האט אים דערקענט. און דער רב האט געזאגט צום סוחר: דו ביסט זיך (דאך) דער וואס איך האב דיך געזען אין דער קרעטשמע. ענפערט ער אים: אונדז האסטו מיך געזען און עפענט אויף דאס מויל, און זאגט צו אים: אז דו ווילסט אט שלינג איך דיך איין. זאגט ער צו אים: (דהיינו דער רב צום סוחר) וואס רעדסטו? האט ער אים געענפערט: געדענקסטו אז (ווען) דו ביסט געפארן מיט זיין זון. און פריער איז א פערד אראפגעפאלן אויף דער בריק, האסטו זיך אוימגעקערט. דערנאך זענען די אקסן צובראכן געווארן. דערנאך האסטו מיך באגעגענט, האב איך דיר געזאגט אז ער איז א קל. היינט אז איך האב שוין דיין זון געפאטערט, היינט מעגסטו שוין פארן. ווארן (ווייל) דער זון איז געווען א בחינת מאור הקטן און דער צדיק וואס ער האט געוואלט צו אים פארן ער איז א בחינת מאור הגדול. און אז זיי ביידע זאלן זיך געווען אין איינעם צונויפקומען וואלט משיח געקומען. און היינט אז איך האב אים שוין געפאטערט, מעגסטו שוין פארן. דערנאך איז ער געלם געווארן אין די רייד. (פלומר דער סוחר איז פארשוואונדן געווארן פלוצעם אין די רייד) און ער האט נישט געהאט מיט וועמען צו רעדן. איז דער רב געפארן צו דעם צדיק. און האט געשריגן געוואלד, געוואלד. חבל על דאבדין ולא משתפחין (וויי אויף דעם וואס סע פארלוירן געווארן און מען קען נישט געפינען).

איז דער זון געשטארבן. אזוי ווי ער האט נישט געקענט פארן צום צדיק, האט ער נישט געהאט פון וואו צו נעמען חיות, איז ער געשטארבן.

המשך בדף ד

המדור הזה לזכות מו"ה שמעון בן אברהם נ"י

און ער פיהלט אז ער האלט עס מער נישט אויס. דער רב האט אים געזאגט אז ער קען אים נישט העלפן נאר ער זאל אריבער פארן אויף פראג צום הייליגן מהר"ל, און דארט וועט ער זיכער געהאלפן ווערן. דער איד האט אזוי געטוהן, ער איז אריבער געפארן קיין פראג און איז אריין אין בית המדרש פונעם מהר"ל, פונקט דאן האט דער מהר"ל געהאלטן אינמיטן פארלערנען א שיעור פאר זיינע תלמידים, האט זיך דער איד געזעצט אינדריסן צו ווארטן ביז מען ענדיגט דעם שיעור און ער זאל קענען רעדן מיטן הייליגן מהר"ל.

אינצווישן האט דער איד איינגעדרימלט און ער האט געזעהן א שרעקעדיגע חלום. ער זעהט ווי עס פארט א וואגן אנגעפיהלט מיט גרויסע זעק, ער האט געפרעגט דעם בעל עגלה אויב ער קען מיטפארן מיט אים, דער בעל עגלה האט מסכים געווען און ער איז ארויף אויפן וואגן, אויפן וועג פֿרעגט ער פונעם בעל עגלה: "וואס זענען די אלע זעק?", זאגט אים דער בעל עגלה: "דאס זענען זיינע עבירות", ער האט זיך זייער אויפגערעגט הערנדיג דאס, און ער האט אנגעהויבן שרייען אויפן בעל עגלה פארוואס ער זאגט אזעלכע זאכן, ער האט אזויפיל געשריגן ביז דער בעל עגלה האט אים אראפ געווארפן פון וואגן.

און אזוי האט פאסירט נאכאמאל, ער זעהט נאך א וואגן אנגעפיהלט מיט זעק, ער גייט ארויף און פֿרעגט דעם בעל עגלה וואס די זעק זענען און יענער זאגט אז דאס זענען זיינע עבירות, און ער האט געשריגן אויף יענעם ביז ער האט אים אויף אראפ געווארפן פון וואגן, און אזוי האט פאסירט א דריטע מאל, ביז צום סוף איז אנגעקומען א קליינע וואגן געשלעפט דורך א מאגערע פערד און אויפן וואגן איז געליגן א קליינע זאק, ער האט געבעטן רשות פונעם בעל עגלה מיט צו פארן, און ער האט געפרעגט דעם בעל עגלה וואס דער זאק איז, און דער בעל עגלה האט אים געזאגט: "דאס זענען זיינע מצות..." ער האט זיך ווייטער אנגעהויבן צו רעגן און שרייען: "נאר דאס זענען מיינע מצות? עס קען נישט זיין, איך האב זיכער געטוהן מער מצות".

און דאן האט ער זיך אויפגעוועקט, און געזעהן ווי דער מהר"ל שטייט געבן אים און זאגט אים: און ווען דו ווייסט ווען אז די אלע צרות און יסורים וואס דו האסט וועט איבערוועגן דעם וואגשאל צום גוטן, עס וועט איבערוועגן די אלע זעק און פֿעק עבירות, וואלסטו נישט מקבל געווען די יסורים פרייליכערהייט?

דאן האט שוין דער איד פארשטאנען אז אלע יסורים וואס ער האט איז נאר פאר זיין טובה, און ער איז אהיים געפארן גאנץ אן אנדערע מענטש, און פון דאן האט ער שוין מקבל געווען אלעס בשמחה.

ראה עניי ועמלי

עס איז מקובל פון צדיקים אז ווען א מענטש האט א צער זאל ער זאגן דעם פסוק "ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי", וואס דאס מיינט פשוט אז דער אייבערשטער זאל נעמען די צער און יסורים און עס נוצן פאר א פֿפֿרה פאר אלע עבירות.

דער ווארט "ושא" איז די ראשי תיבות ו'היית א'ף ש'מח, דאס מיינט אז ווען מען נעמט אן די יסורים מיט שמחה, איז דאס א פֿפֿרה אויף אלע עבירות.

און דאס איז אויך וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ע) אויפן פסוק "בצר הרחבת לי", אז אפילו אין די צרות קען מען אויך טרעפן הרחבות, עס ליגט אין די צרה אויך עפעס גוטס. און דאס איז אויך א חלק פון די גוטס, אז דורך די צרה קומט מען אפ אלע עבירות.

וואויל איז דעם וואס איז מקבל אלע זיינע יסורים מיט שמחה, וועט ער אפוקומען אלעס זיינע עבירות נאך אויף די וועלט, און לאחר מאה ועשרים וועט ער גלייך אריין אין גן עדן.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך צרות ויסורים)

א בְּרָכָה מִיט פּוֹנָה

דער הייליגער רבי יוסף יצחק פון ליובאוויטש זכותו יגן עלינו, האט מעיד געווען אויף זיין טאטע דער הייליגער רבי שלום דובער פון ליובאוויטש זכותו יגן עלינו, אז עס איז געווען א תקופה וואס ער האט פסגר געטריןקען, נאך א גלאז טיי און נאך א גלאז טיי, און יעדעס מאל געמאכט די ברכה: שהכל נהיה בך ברו, ביז דער רבי'צ זכותו יגן עלינו האט געכאפט אז זיין טאטע האט אין דעם א פוננה, ממשיך צו זיין די שכינה אויף זיך, מיט דעם וואס ער זאגט די ברכה: שהכל נהיה בך ברו; דאס הייסט, אלעס ווערט נאר געטוהן פונעם אייבערשטן.

אזוי אויך דערציילט מען אויף נאך צדיקים, אז ווען א צובראכענער איד איז אריינגעקומען מיט א צרה, האט דער צדיק אנגעגאסן אביסל ברוינען אין א פעכערל, פאר זיך און פאר דעם איד, און געמאכט די ברכה: שהכל נהיה בך ברו, און נאכדעם מכבד געווען דעם איד אויך מיט די ברכה, און ווען דער איד האט נאר געהערט פון זיין רבי'ן די ברכה מיט אזא חיות און פוננה, האט ער אינגאנצן פארגעסן אז ער האט א צרה, און וואס ער איז געקומען דא בעטן. ווייל א מענטש דארף וויסן, אז יעדע זאך וואס גייט אויף אים דורך איז נאר פון אויבן, און עס איז נאר דא איין עצה: בעטן דעם באשעפער. און אפילו ער האט שוין געבעטן און ער זעהט נאכנישט אז ער איז געהאלפן געווארן, זאל ער נאכאמאל בעטן, אזוי ווי ת"ל (ברכות לב ע"ב), לערנען דאס ארויס פונעם פסוק (תהלים כו, ט): קנה אל ה' חנוך ונאמן לבך וקנה אל ה', אז א מענטש זאל נישט מיד ווערן, נאר שטענדיג האפן און בעטן דעם אייבערשטן.

קומט אויס אז מיט יעדע ברכה וואס א איד זאגט מיט שמחה, באשאפט ער א מלאך, נאר מיר זענען ביי זיך אזוי צובראכן, אז מען קען דאס נישט גלייבן, אבער דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ם חלק א סימן ס"א): פונקט אזוי ווי א איד דארף האבן אמונה אין בורא כל עולמים וואס דאס איז דער יסוד היסודות פון א איד, אזוי אויך דארף מען האבן אמונה אין זיך, אז איך בין אויך חשוב ביים אייבערשטן. און ווען א איד זאל וויסן ווי טייער און חשוב עס איז ביים באשעפער יעדע ברכה וואס ער מאכט, און וואספארא רעש ער מאכט אין הימל מיט דעם, וואלט ער דאס געזאגט מיט א מוראדיגע שמחה און פוננה.

דער הייליגער רבי נחן זכותו יגן עלינו האט געפרעגט דעם הייליגן רבי'ן נאך די פטירה פון זיין מאמע (נעמה שרה ע"ה), וואספארא טובה ער קען טוהן פאר איר נשמה? האט אים דער הייליגער רבי געזאגט: זאלסט זאגן אן ערנסטער אשך יציר, זעהט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון זאגן ערליך א ברכה, בפרט די ברכה פון אשך יציר וואס מען לויבט און דאנקט דעם באשעפער אויף די ניסים וואס ער טוט מיט אונז, ווייל אויב עס וועט זיך פארמאכן דאס וואס עס דארף זיין אפען, אדער עס וועט זיך עפענען דארט וואו עס דארף זיין פארמאכט, דעמאלטס: אי אפשוך להחכים ולעמד לפניה אפילו שעה אחת, קען א מענטש נישט בלייבן לעבן. נאר א מענטש כאפט נישט די ניסים וואס דער באשעפער טוט מיט אים שטענדיג. מען זעהט אז מענטשן שטיפען זיך צו באקומען א ברכה ביי א חופה וכו', אבער ווען א איד זאל וויסן וואס עס ווערט פון יעדע ברכה וואס ער מאכט פארן באשעפער, וואלט ער נישט געדארפט מען זאל אים מכבד זיין, ווייל ער האט יעדן טאג אזויפיל ברכות וואס ער קען זאגן בינו לבין קונו, וואס יעדע ברכה איז א מְזוּנָה.

(קונטרס דו וויסט וואס דו פארמאגסט?)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

מוהרא"ש שליט"א פארט אויף

ארץ ישראל פאר א וואך

די קומענדיגע וואך וועט מוהרא"ש שליט"א פארן אויף ארץ ישראל פאר א וואך צייט צו מחזק זיין די ארטיגע אידן. די קומענדיג וואך ליל ששי פרשת וישב וועט נישט פארקומען די וועכנטליכע שיעור.

מען קען הערן אלטע שיעורים פון מוהרא"ש ליט"א אויפן טעלעפאן ליין פון "קול ברסלב" אויפן נומער 212-444-9191. **כי מלאכיו יצוה לך!**

מַעֲשִׂוֹת סְפוּרֵי

המשך

און אזוי איז געווען דריי מאל. האט ער פארשטאנען. אז דאס איז נישט קיין לערע (פשוטע) זאך. דריי מאל איז שוין א חזקה האט ער געטראכט אז עס מוז זיין אמת.

האט ער אים געענפערט: געדענקסטו אז (ווען) דו ביסט געפארן מיט זיין זון. און פריער איז א פערד אראפגעפאלן אויף דער בריק, האסטו זיך אומגעקערט. דערנאך זענען די אקסן צובראכן געווארן, דערנאך האסטו מיך באגעגענט, האב איך דיר געזאגט אז ער איז א קל. היינט אז איך האב שוין זיין זון געפאטערט, היינט מענטשטו שוין פארן. יעצט האט ער שוין אויסגעזאגט דעם אמת אז ער איז דער ס"מ אליין, און זיין ציהל איז נאר געווען צוריק צו האלטן אז דער זוהן זאל נישט פארן צום צדיק.

ווארן (ווייל) דער זון איז געווען א בחינת מאור הקטן און דער צדיק וואס ער האט געוואלט צו אים פארן ער איז א בחינת מאור הגדול. און אז זיי ביידע זאלן זיך געווען אין איינעם צונויפקומען וואלט משיח געקומען. און היינט אז איך האב אים שוין געפאטערט, מענטשטו שוין פארן. דאס איז ביי יעדן מענטש, דורך דעם וואס ער גייט צו א צדיק, און דער צדיק ברענגט אים נאנט צום אייבערשטן, ווערט ביי דעם מענטש א גאולה פרטית ער ווערט אויסגעלייזט פון זיינע צרות און ער ווערט נאנט צום אייבערשטן. און דאס פרובירט דער יציר הרע צו צושטערן, און ער וועט טוהן אלע פעולות צו זעהן אז א מענטש זאל נישט גיין צום צדיק, און מען דארף זיך זייער היטן פון אים.

(פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ה)

(נהרי אפרסמו)

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א אויך קען מען מיטהאלטן יעדע וואך דעם שיעור מיט א לייוו הוק-אפ 212-444-9191

ספרי ברסלב

מיט פרייד ווילן מיר מעלדן אז מיטן אייבערשטנים הילף איז דא צו באקומען ביי אונז אלע ספרי ברסלב 27 Skillman St. 347-977-7994 אדער רופט

B. HALPERN, CPA
CERTIFIED PUBLIC ACCOUNTANT
845.200.2222

Analysis and Money Management
Businesses and Individuals
INC, LLC Formation
Tax Planning
Sales Tax Returns
Payroll Service

Yanky Halpern
Executive Director
Jacobhalpern@gmail.com

5014 16th Ave Suite 134
Brooklyn, NY 11204

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט איין צו: Breslevcenter@gmail.com